

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Zweden, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 98/76/EG⁽¹⁾ van de Raad van 1 oktober 1998 tot wijziging van richtlijn 96/26/EG⁽²⁾ inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van goederen-, respectievelijk personenvervoer over de weg, nationaal en internationaal, en inzake de wederzijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels ter vergemakkelijking van de uitoefening van het recht van vrije vestiging van bedoelde vervoerondernemers, niet heeft voldaan aan de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen;
2. het Koninkrijk Zweden in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge de artikelen 10 EG en 249 EG dienen de lidstaten de maatregelen te treffen die nodig zijn om richtlijnen binnen de gestelde termijn in nationaal recht om te zetten. De in artikel 2, lid 1, van richtlijn 98/76/EG gestelde termijn is op 1 oktober 1999 verstreken zonder dat het Koninkrijk Zweden de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen heeft getroffen.

⁽¹⁾ PB L 277, 14.10.1998, blz. 17.

⁽²⁾ Van 29 april 1996 (PB L 124, 23.5.1996, blz. 1).

Verzoek van High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) van 6 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen op verzoek van (1) British American Tobacco (Investments) Limited, (2) Imperial Tobacco Limited en Secretary of State for Health

(Zaak C-491/01)

(2002/C 56/12)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) heeft bij beschikking van 6 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 december 2001, in het geding tussen The Queen op verzoek van (1) British American Tobacco (Investments) Limited, (2) Imperial Tobacco Limited en Secretary of State for Health, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is richtlijn 2001/37/EG⁽¹⁾ geheel of gedeeltelijk ongeldig wegens:
 - a) de ongeschiktheid van de artikelen 95 en/of 133 EG als rechtsgrondslag;
 - b) het gebruik van de artikelen 95 en 133 EG als een dubbele rechtsgrondslag;
 - c) schending van het evenredigheidsbeginsel;
 - d) schending van artikel 295 EG, het fundamentele eigendomsrecht en/of artikel 20 van de TRIP's-overeenkomst;
 - e) schending van artikel 253 EG en/of de motiveringsplicht;
 - f) schending van het subsidiariteitsbeginsel;
 - g) misbruik van bevoegdheid?
2. Indien zij geldig is, is artikel 7 van richtlijn 2001/37/EG van het Parlement en de Raad dan alleen van toepassing op tabaksproducten die in de Europese Gemeenschap in de handel zijn gebracht, of is zij ook van toepassing op tabaksproducten die binnen de Europese Gemeenschap zijn verpakt voor uitvoer naar derde landen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2001 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten — Verklaringen van de Commissie (PB L 194 van 18.07.2001, blz. 26).

Verzoek van het Verwaltungsgericht Stuttgart van 4 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Raffaele Oliveri en Land Baden-Württemberg

(Zaak C-493/01)

(2002/C 56/13)

Het Verwaltungsgericht Stuttgart heeft bij beschikking van 4 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 december 2001, in het geding tussen Raffaele Oliveri en Land Baden-Württemberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzetten artikel 39 EG en artikel 3 van richtlijn 64/221/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 25 februari 1964 zich tegen een nationale regeling die de overheid dwingend voorschrijft, onderdanen van andere lidstaten uit te zetten, wanneer die wegens een opzettelijk gepleegd strafbaar feit in de zin van het *Betäubungsmittelgesetz* (narcoticawet) bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis tot een jeugdstraf van minstens twee jaar of tot een vrijheidsstraf zijn veroordeeld en voorzover de straf niet voorwaardelijk is opgelegd?
2. Moet artikel 3 van richtlijn nr. 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 aldus worden uitgelegd, dat de nationale rechterlijke instanties bij de rechtmatigheids-toetsing van de uitzetting van burgers van de Unie ook rekening dienen te houden met argumenten en een gunstige ontwikkeling van de betrokkene die dateren van na de laatste ambtelijke beslissing?

⁽¹⁾ PB L 56, blz. 850.

Beroep, op 20 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-494/01)

(2002/C 56/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 december 2001 beroep tegen Ierland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Wainwright als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat Ierland, door niet de maatregelen te treffen die nodig zijn voor het correct uitvoeren van de artikelen 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13 en 14 van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad⁽²⁾, de krachtens die artikelen van genoemde richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- vast te stellen dat Ierland, door niet volledig en afdoende te antwoorden op een verzoek om inlichtingen van 20 september 1999 betreffende een afvalexploitatie te Fermoy, County Cork, de krachtens artikel 10 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Ierland te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- a) Volgens de Commissie is Ierland de krachtens de artikelen 9 en 10 van de richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen door er niet voor te zorgen dat alle inrichtingen en ondernemingen die de in bijlage II A (verwijderingshandelingen) en bijlage II B (nuttige toepassing) van de richtlijn genoemde handelingen verrichten, een vergunning hebben.
- b) De uitvoering en de toepassing van artikel 12 van richtlijn 75/442/EEG zijn om de volgende redenen ontoereikend:

Volgens de richtlijn had vanaf het verstrijken van de termijn voor de uitvoering van richtlijn 91/156/EEG een nationale regeling betreffende het vereiste van een vergunning of van inschrijving van toepassing moeten zijn. De Waste Management (Collection Permit) Regulations 2001 garanderen niet dat alle inzameling van afvalstoffen daadwerkelijk op grond van een vergunning wordt verricht. Bovendien heeft de Commissie nog geen bevestiging gekregen dat alle inzameling van afvalstoffen in Ierland thans op grond van een vergunning wordt verricht.

- c) Volgens de Commissie blijkt uit de zeer onvolledige toepassing van de vergunningbepalingen van artikel 9 dat Ierland nog steeds niet de nodige maatregelen heeft genomen om een geïntegreerd en toereikend net van verwijderingsinstallaties op te zetten, zoals artikel 5 van de richtlijn voorschrijft.
- d) Aangezien Ierland toestaat dat een aanzienlijke hoeveelheid afvalstoffen reeds lange tijd zonder vergunning in de zin van artikel 9 van de richtlijn wordt verwijderd of nuttig toegepast, kan niet worden aangenomen dat land de maatregelen heeft genomen die nodig zijn voor de uitvoering van artikel 4 (maatregelen om ervoor te zorgen dat de nuttige toepassing of de verwijdering van afvalstoffen plaatsvindt zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder dat procédés of methoden worden aangewend die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben), omdat zonder een vergunning de methoden van verwijdering en nuttige toepassing niet naar behoren kunnen worden geregeld en gecontroleerd.
- e) Volgens de Commissie is Ierland de krachtens artikel 8 van de richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen doordat het niet ervoor heeft gezorgd dat degenen die zonder vergunning verkregen afvalstoffen houden, deze op de betrokken plaatsen afgeven aan een particuliere of openbare ophaler of aan een onderneming die de in bijlage II A of II B bedoelde handelingen verricht, of zelf zorg dragen voor de nuttige toepassing of de verwijdering van de afvalstoffen in overeenstemming met de bepalingen van deze richtlijn.